Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda" 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036
УНСоюз: (201) 451-2200

РІК XCII Ч. 208. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 30-го ЖОВТНЯ 1985 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, OCTOBER 30, 1985 No. 208. VOL. XCII

Таня Демчук репрезентуватиме „Свободу” на Балю преси

Джерзі Сіті, Н. Дж. — На 13-му Балю преси, що відбудеться в суботу 2-го листопада ц.р., у Філядельфії заходами Фінансової секції СФУЖО і Спілки Українських Журналістів Америки, щоденник „Свобода” репрезентуватиме Таня Демчук, студентка першого року університету Вірджінії, дочка Володимира і Тані Демчук.



Таня Демчук

Таня враз із батьками та старшою сестрою Любою живе від восьмого року життя в околиці Вашінгтону, де вперше враз із родиною стала частиною активної української громади столиці країни.

Тут вона ходила до Школи Українознавства і стала членом молодечої організації Пласт, тут вона також вступила молодою дівчинкою до Школи Бандуристів під керівництвом д-ра Ігоря Масника. Як пише у своєму цікавому, власноручному життєписі, беручи участь у літніх таборах бандуристів мала нагоду пізнати незабутнього батька бандуристів маестра Григорія Китастого, яким захоплювалася щиро і від якого отримала велику любов до бандури та до української пісні, яка залишилася досі.

Як член капелі, Таня виступала на концертах в Ню Йорку і Філядельфії, а також виступала вона з українськими піснями у місцевій телевізійній програмі.

Учениця престижевої середньої школи, Таня Демчук була особливо активна у музичному житті школи, співала у хорі та виступала з групою любителів популярної музики і репрезентувала свою школу на конкурсі краси та талантів.

В минулому році вона грала головну ролю в оперетці „Савнд оф мюзік”, яку ставила її школа, та здобула дуже добрі критики. Літом 1985 року Таня подорожувала по Европі з групою студентів хорового мистецтва стейту Вірджінія яка давала концерти клясичного та популярного репертуару.

Спів — це Тані найбільша приємність та зацікавлення, і як сама признається її мрією є виступати на американській сцені в ревіях.

Ці свої зацікавлення і стремління вона продовжує тепер на університеті і вже належить там до музичної групи, яка 1-го листопада дасть свій перший самостійний концерт.

Таня однак ніде і ніколи у американському світі не забуває, що вона українського походження та це старається завжди підкреслити і відповідно поінформувати своє чуже оточення. На її думку слід молодим українцям включитися доконече активно в американське життя, але постійно інформувати про Україну і доконче старатися зберігати українську мову. Саме з цією думкою Таня хоче випустити платівку з українськими народними і популярними піснями у своєму виконанні.

Циле музичне зацікавлення, як також велика любов до спорту, зокрема до відбиванки і лещат, не перешкоджає представниці „Свободи” до поважних задумів в напрямі студій хемії і біології, після яких вона має намір відтак студіювати ветеринарію.

Таня, як і її батьки є членами Відділів УНСоюзу.

ЗУСТРІЧ З Е. АНДІЄВСЬКОЮ І І. КОШЕЛІВЦЕМ

Ню Йорк, Н. Й. — Заходами видавництва „Сучасність” тут в суботу, 2-го листопада ц.р., о год. 6:30 вечора, в Будинку Наукового Товариства ім. Шевченка при 63-4-та авеню, відбудеться зустріч українського громадянства з Еммою Андієвською і Іваном Кошелівцем з нагоди появи його мемуарів „Розмови в дорозі до себе”. Після програми, в якій, крім гостей з Европи, візьме участь Остап Тарнавський, голова „Слова”, буде товариська зустріч при вині.

ДЖ. ШУЛЦ ВІДКРИЄ ТРЕТІЙ КОНҐРЕС ДЛЯ СОВЄТСЬКИХ І СХІДНЬОЄВРОПЕЙСЬКИХ СТУДІЙ

Вашінгтон. — Сьогодні, 30-го жовтня ц.р., тут починається шестиденний науковий конгрес, що його влаштовує Міжнародний комітет для совєтських і східньоевропейських студій, спільно з Американською асоціяцією для поширення слов'янських студій. До участи в конгресі зголосило свою участь також Наукове Товариство ім. Шевченка та пов'язана з ним Асоціяція для студій національностей СССР і Східньої Европи, яку зорганізував проф. Степан Горак і яку очолює тепер проф. Орест Субтельний.

Конгрес розпічнеться о год. 7:30 ввечорі у великій залі готелю Шератон вступною промовою державного секретаря ЗСА Джорджа Шулца, після якого промовлятиме німецький професор Оскар Анвайлєр, голова Міжнародної Асоціяції та Александер Даллін, голова Американської асоціяції. Після відкриття і двох згаданих вступних промов у цьому ж готелі в залі Котиллион відбуватиметься бенкет з участю присутніх науковців і запрошених видатних гостей.

Конгресова програма охоплює понад 200 окремих сесій, на яких доповідатиме понад 2,000 науковців із 40 держав світу. Після довшого бойкоту світових конгресів, у цьому візьмуть участь також совєтські вчені та вчені із сателітних країн. З побіжного перегляду учасників з СССР виявляється, що участь вчених з комуністичних країн є разюче малою, бо тільки 18 осіб, а тематика їх дуже обмежена: дев'ять братимуть участь в панелях, які розглядатимуть тільки бібліотечні питання, а решта доповідатимуть на мало цікаві теми. Це вказує на тенденцію невміщування у непевні справи і втечу від конфронтацій з науковцями вільного світу, як це траплялося в минулому з некористю для совєтської науки і аргументації.

Наукове Товариство ім. Шевченка братиме участь у двох панелях, один з яких підготовило саме, а другий зорганізовані разом з проф. О. Субтельним, очолюваною ним асоціяцією.

Самостійна сесія НТШ торкається тисячоліття християнства в Україні. Сесією керуватиме дійсний член НТШ професор Гарвардського університету Ігор Шевченко, а його співробітником є також дійсний член НТШ, професор ЛяСаль університету Мирослав Лабунька. Доповідачами будуть: проф. Ярослав Пелікан, проф. Омелян Пріцак та проф. Андре де Вінценз з Гайделебергського університету. Коментаторами будуть: проф. М. Лабунька, проф. А. Поп та проф. Джан Т. Вортлі. Сесія відбудеться в неділю, 3-го листопада, від год. 12-ої до 2:30 по полудні.

Друга сесія, у якій братиме участь НТШ, присвячена 50-літтю смерти колишнього голови НТШ і будівничого цієї установи проф. Михайла Грушевського. Доповідатимуть професори: Роман Шпорлюк, С. Горак, О. Субтельний, Володимир Косик, а також професори не-українці.

Серед двох сотень сесій буде також третя, влаштована українськими науковцями на тему: „Уніятські Церкви між Москвою і Ватиканом після Другої світової війни”, яка відбудеться в п'ятницю, 1-го листопада в часі між 9—11:30 до полудня. Нею керуватиме проф. Тома Бирд із Сіті коледжу в Ню Йорку. Доповідатимуть професори: Богдан Боцюрків, Василь Маркусь, о. Атанасій Пекар, Денніс Е. Дан і Ричард Г. Маршал. На конференції доповідатимуть також багато більше українських вчених.

У неділю, 3-го листопада, о год. 5:30 до 7:30 вечора відбудеться товариська зустріч, яку підготовляє Осередок НТШ у Вашінгтоні під проводом новообраного голови проф. Теодора Залуцького. Ця зустріч дасть змогу українським науковцям взаємно познайомитись і нав'язати зв'язки з неукраїнськими учасниками конгресу.

Г. Кіссінджер підтримує космічну оборону

Колорадо Спрінгс, Кол. — Колишній державний секретар ЗСА Генрі Кіссінджер який досі сумнівався в доцільности створення системи протиракетної оборони з елементами космічного базування, заявив, що тепер він підтримує ініціятиву президента Роналда Реґена.

Виступаючи перед курсантами військово-повітряної академії, Г. Кіссінджер заявив, що система космічної оборони ні в якому випадку не повинна стати предметом торгівлі під час листопадової зустрічі на вершинах у Женеві. Колишній державний секретар назвав пропозицію Р. Реґена про створення космічної протиракетної оборони „першою оригінальною ідеєю в американській стратегії за останні 25 років”.

На думку Кіссінджера, ініціятива Реґена щодо створення космічної оборони і зростання потуги американських збройних сил за останні кілька років стали головною причиною згоди Совєтського Союзу на зустріч між Реґеном і Ґорбачовим.

„Совєти добре знають, що система космічної оборони перекреслює майбутні пляни. Ми досягнемо прогресу в переговорах по роззброєнню, якщо Совєтський Союз буде знати, що їх ракети не зможуть пробити наш оборонний щит”, — сказав Кіссінджер.

Дж. Шулц поїде до Москви

Ню Йорк. — Державний секретар Джордж Шулц зустрівся з міністром закордонних справ СССР Едуардом Шеварднадзе в американській місії при Об'єднаних Націях і мав з ним розмову, яка тривала понад дві години.

Після розмови Дж. Шулц сказав репортерам, що обговорювалися всі проблеми, які будуть заторкнуті на майбутній зустрічі Роналда Реґена і Міхаїла Ґорбачова в Женеві. Головними питаннями і далі залишаються роззброєння і недавня пропозиція Президента про спільні зусилля двох держав щодо урегулювання реґіональних конфліктів.

Дж. Шулц прийняв пропозицію відвідати Москву для детального обговорення порядку денного листопадової зустрічі на вершинах. Президент Р. Реґен вважає, що найбільш зручним часом для цієї поїздки буде 4-го — 5-го листопада. Під час перебування в Москві Шулц зустрінеться з М. Ґорбачовим і Е. Шеварднадзе.

„Народи всього світу з нетерпінням чекають на зустріч в Женеві і на її результати”, — сказав після розмови з Шулцом совєтський міністер.

„Ми провели інтенсивний обмін думками, — заявив Шульц. — В деяких питаннях наші точки зору зблизилися, але залишається ще дуже багато проблем, частина яких може бути вирішена ще до зустрічі в Женеві.

В телевізійному інтерв'ю для програми „Тудей” телевізійної мережі Ен-Бі-Сі президент Реґен підтвердив висловлювання англійського прем'єра Маргарет Тачер, що Захід ще до переговорів на вершинах повинен висунути свою конкретну програму в ділянці редукції зброєнь.

Звертаючись до консерватистів, які стурбовані тим, що Президент „може уступити росіянам надто багато”, Р. Реґен сказав, що він ніколи не відмовиться від ідеї переговорів, але і ніколи не піде на мир „будь-якою ціною”.

Реґен підтвердив, що З'єднані Стейти Америки хочуть миру на гідних умовах при обов'язковій і ефективній контролі і ніколи не відмовляться від оборонної програми з елементами космічного базування, відомої під назвою „зоряні війни”.

Відповідаючи на запитання репортерів, чи буде прийнята якась спільна декларація, яка підкреслювала б спільність американських і совєтських принципів, Шулц відповів, що в багатьох питаннях позиції сторін сходяться, але при будь-якому, навіть найкращому результаті переговорів, залишається ще дуже багато праці.

М. МЕДВІДЬ, СОВЄТСЬКИЙ МОРЯК, ЗНОВУ В РУКАХ АМЕРИКАНЦІВ

Вашінгтон. — Мирослав Медвідь, молодий моряк із совєтського торговельного корабля „Маршал Конєв”, який два рази пробував втекти, скочивши в ріку Міссісіпі, раз із совєтського корабля, а другий з американського човна, яким прибережна сторожа доставляла його назад до корабля, щоб віддати в руки совєтських чинників, знову опинився в руках американців тому, що Державний департамент поставив справу дуже ясно і рішучо: совєтський корабель стоятиме заякорений в Ню Орлінс поки еміграційні чинники ЗСА і представники Державного департаменту не отримають права говорити з ним на „невтральному терені”, тобто поза совєтським кораблем.

Не маючи іншого виходу і мабуть не бажаючи загострювати відносин між ЗСА і СССР напередодні женевських розмов між президентом Роналдом Реґеном і совєтським лідером Міхаїлом Горбачовим, совєтські чинники погодилися віддати М. Медведя знову в руки американців. „Він виглядав хворим, вичерпаним, здеґустованим і потребував лікарського перегляду”, — заявили представники Державного департаменту, які віддали його тимчасово під опіку лікарів для перегляду, а сама розмова з ним має відбутися у вівторок, або в середу, 29-го чи 30-го жовтня.

Офіційні речники ЗСА бажають довідатися чи моряк М. Медвідь бажає залишитися в Америці і наміряється просити права політичного азилю, чи бажає повернутися добровільно до СССР. Очевидно, розмова з Медведем, який правдоподібно, є українцем, відбуватиметься у присутности совєтських спостерігачів відпоручників капітана корабля і представників совєтської амбасади у Вашінгтоні. У двох раніших розмовах молодий моряк мав заявити, що він не шукає притулку в ЗСА, але речники Державного департаменту заявили пізніше, що з браку доброго перекладача Медвідь міг не зрозуміти належно питань американців, або самої форми питання.

Речники Адміністрації президента Р. Реґена заявили, що еміграційні чинники повинні затримати моряка ще якийсь час поки Уряд не зробить в тій справі остаточного рішення, вислухавши звідомлень представників Державного департаменту.

Вміжчасі в користь М. Медведя виступив колишній совєтський моряк литовського походження Сімас Кудірка, який за американську помилку відсилів 10 років в совєтських концентраційних таборах в Сибірі, і Володимир Половчак, український юнак, який недавно отримав у Вашінгтоні горожанські папери ЗСА, коли йому сповнилося 18 років. Обидва вони і багато українських організацій та приватних осіб, апелювали до Президента ЗСА не допустити до ще одної помилки і видачі моряка в руки совєтських органів безпеки, які жорстоко розправляться з втікачем.

Державний секретар Джордж Шулц, який перебуває тепер в Оттаві, інформуючи канадський уряд про заплянований розмови в Женеві заявив, що справа моряка не матиме жадного впливу на хід підготови розмов. „Ми завжди полагоджуємо такі справи в дусі справедливости, не дивлячись на те, що казатимуть про цю справу речники СССР”, — заявив Дж. Шулц

В Ню Йорку відбудеться відзначення Листопадового Чину

Ню Йорк. — В неділю, 3-го листопада ц.р., о год. 3-ій по полудні, тут в залі середньої школи Ашер Ліві при 1-ій авеню між 11-ої і 12-ою вулицями, відбудеться, заходами Комітету Об'єднаних Українсько-Американських Організацій, святочна академія для відзначення 67-их роковин Листопадового Чину. У мистецькій програмі беруть участь: о. Роман Мірчук — святочне слово, ансамбль бандуристів „Гомін”, мистецький керівник С. Ковальчук, Стефа Назаркевич-Юзенів — рецитація, Оленка Геймур, сопрано — сольоспів.

Цієї неділі будуть правитись Богослуження в наміренні Українського народу в українських церквах метрополітального Ню Йорку, а в церкві св. Юра о год. 12-ій вполудне. Побажано було б, щоб організації, товариства, комбатанти та інші прийшли на Богослуження з організаційними прапорами.

Квитки вступу в ціні 5 і 6 дол. можна набувати в крамницях „Арка” і „Сума”, або при вході на залю.

СОЮЗОВІ ВЕЧЕРНИЦІ

Торонто. — В суботу, 16-го листопада ц.р. о год. 7:30 вечора тут у залі парафії УКЦеркви при 515 Бродв'ю авеню, Торонто-Схід, відбудуться союзові вечерниці, що їх влаштовує торонтонська Округа УНСоюзу у році відзначення української молоді. До танців пригpаватиме оркестра „Явори”, смачний буфет; несподіванки; приємна атмосфера.

Фундація ім. Мазепи почала акцію напередодні зустрічі Реґен-Ґорбачов

Вашінгтон. — Фундація ім. Гетьмана Мазепи підготовляє висилку сотень поштових карточок „закликів до Москви” в намаганнях звернути увагу світу на трагічну долю України напередодні вже близької зустрічі між президентом Роналдом Реґеном і совєтським лідером Міхаїлом Ґорбачовим. Згідно з твердженнями Андрія Білика, віцепрезидента фірми публічних зв'язків ІМАкс, яка проводить акцію на замовлення фундації, питання відносно совєтсько-американських відносин знаходяться в центрі уваги світу, що саме дає українцям нагоду використати можливий доступ до преси та інших засобів масової інформації в Америці й Канаді.



Оленка (зліва) і Люба Матківські кидають у поштову скриньку кілька карточок — „закликів до Москви”.

Одна третина кількох соток карточок-„закликів до Москви”, куплених українцями цього літа, звертає увагу на Тисячоліття Хрищення України. Текст карточок з'ясовує русифікаційну політику совєтського уряду, який використовує для цієї мети Російську Православну Церкву. На одній карточці поміщена така заява: „Важливо поінформувати Захід та нагадати Москві про релігійну історію і культуру з точки зору українського народу”.

Приблизно 100 карточок звертає увагу на Великий голод 1932-33 років. На деяких карточках знаходиться цитата журналіста Малколма Маггериджа, який сказав: „Офіційні совєтські представники ще сьогодні заперечують факт, що в Україні в 1932-33 роках відбувся страшний голод”. А. Білик запевнив, що ця цитата буде використана, щоб звернути увагу американської преси на Великий голод і щоб натискати на Горбачова, щоб він став першим совєтським лідером, який визнає цей історичний факт.

На 107 карточках поміщена коротка, але промовиста цитата Вольтера з 1731 року: „Україна — народ, який завжди намагався бути вільним”. Якщо цитату ефективно представити пресі; вона стане могутнім знаряддям для української справи, сказав А. Білик; тому, що вона свідчить про прагнення українців до свободи майже 50 років перед американською революцією та що сам Вольтер вірив у вільну Україну.

Кожна карточка заадресована до М. Ґорбачова особисто. Але поворотна адреса подана в Александрії, Вірджінія, осідку корпорації ІМАКС.

Кілька поштових карточок уже вислано з місцевості Шорт Гиллс, Н. Дж., але більшість виготовлених карточок буде вкинуто в пош-

(Закінчення на стор. 3)

В АМЕРИЦІ

КРАЙОВЕ УПРАВЛІННЯ аеронавтики і дослідження космосу (НАСА) повідомило, що для участи в космічному полеті у вересні наступного року буде вибраний один американський журналіст, який розкаже всьому світові, що значить самому побувати в космосі. Адміністратор НАСА сказав, що остаточна кандидатура журналіста, який полетить у космос, буде вибрана не пізніше 15-го — 16-го квітня, а повідомлення про це появиться 17-го квітня 1986 року. Щоб бути затвердженим для участи в космічному полеті, журналіст повинен обов'язково бути громадянином ЗСА, мати не менше п'ятирічний професійний стаж, працювати за своєю спеціяльністю повний робочий тиждень і дістати рекомендацію свого працедавця.

ПЕРЕБУВАЮЧИ В НЮ ЙОРКУ на ювілейній сесії Генеральної асамблеї ОН, президент Роналд Реґен зустрівся в п'ятницю, 25-го жовтня, з родиною покійного Леона Клінґгоффера, американського туриста, вбитого терористами на італійському кораблі „Ахіллє Лявро”. Висловивши співчуття, Президент запевнив родину покійного, що постарається зробити все можливе, щоб подібні інциденти ніколи більше не повторилися.

ВПЕРШЕ В ІСТОРІЇ ЗСА федеральний Уряд завершив фінансовий рік з дефіцитом, що перевищив 200 більйонів долярів. Як повідомив Департамент фінансів дефіцит у 1985 фінансовому році, що закінчився 30-го вересня, досяг 202,8 більйонів долярів. Попередній сумний рекорд дефіциту (195,4 більйона долярів) був встановлений у 1983 році.

КОМПАНІЯ СІ-БІ-ЕС повідомила про намір совєтського уряду надати президентові Роналдові Реґенові можливість звернутися до совєтських телевізійних глядачів у формі пресової конференції, записаної на плівку. Ця інформація містилася в заяві одного з совєтських дипломатів у Вашінгтоні. Представники Адміністрації не підтвердили це повідомлення. З Москви досі нема відповіді на пропозицію, зроблену Адміністрацією раніше.

ПРЕЗИДЕНТ РОНАЛД РЕҐЕН і державний секретар Джордж Шулц заявили, що є реальна перспектива досягнення угоди між Ізраїлем і Йорданією і що З'єднані Стейти Америки мають намір ясно підкреслити свою зацікавленість і виступити в ролі посередника. З цією метою в Амман для консультацій з королем Гуссейном вилетів заступник державного секретаря в близькосхідніх і південноазіятських справах Ричард Мирфі.

У СВІТІ

АҐЕНТСТВО АССОШІЄЙТЕД Пресс повідомило, що Ясір Арафат, лідер Палестинської Визвольної Організації, виступаючи на пресовій конференції в Багдаді, столиці Іраку, погрожував З'єднаним Стейтам Америки відплатою за збомблення ізраїльськими літаками головної квартири ПВО в Тунісі. Арафат заявив, що плям збомблення це частина також американського пляну, який передбачає вбивство лідерів палестинських груп. Він при тому заперечив, що ПВО перенесе свою квартиру до Багдаду. У принципі він нібито не погоджувався із захопленням італійського корабля „Ахіллє Лявро”, але обороняв Мохаммеда Аббаса і тих, які „в розпачу” помилково застрелили американського громадянина Леона Клінґгоффера. Лідер ПВО не вірить, що будь-який договір на Близькому Сході буде ефектовний без участи палестинців.

ОЗБРОЄНІ БАНДИТИ непомітно пробрались до одного з крацих паризьких музеїв, стероризували дев'ятьох сторожів і приблизно 40 відвідувачів пістолями і забрали дев'ять неоціненої вартости образів. Злодії, на думку паризької поліції, були дуже добре поінформовані і знали, які саме образи їм слід забрати. Ціла „операція” тривала дослівно п'ять хвилин. Це перший випадок, заявив куратор музею, що злодії в білий день, користуючись зброєю, вкрали таку велику кількість образів і втекли запаркованим під самим музеєм автомобілем. Поліція у цілій Франції і сусідніх країнах розшукує за злодійською шайкою. Вартість образів тільки приблизно обраховують на понад 12 мільйонів долярів.

ІЗРАЇЛЬСЬКІ ВОЄННІ літаки знову збомбили бази палестинських терористів в Ливані в долині Бекаа, у якій розташовані сирійські війська. Збомблені бази належали двом екстремістичним палестинським групам, що їх політично і матеріально підтримує Сирія. Вони однак не погоджуються з політикою Палестинської Визвольної Організації очолюваної Ясіром Арафатом. Усі літаки, які брали участь в цьому рейді повернули згідно з ізраїльською версією, на свої бази. Покищо не відомо скільки осіб загинуло під час бомбардування.

ЙОРДАНІЯ СТОЇТЬ перед справжніми труднощами, якщо король Гуссейн прийме ініціятиву Ізраїля переговорювати без участи представників Палестинської Визвольної Організації, — заявили речники ПВО в Тунісі, де, як відомо, міститься головна квартира Ясіра Арафата. Обидва лідери, Гуссейн і Арафат, плянують в особистій зустрічі і розмовах, які відбуваються в Аммані, столиці Йорданії, дійти до якогось порозуміння.

ПРЕЗИДЕНТ РОНАЛД РЕҐЕН, Державний департамент і Пентагон почали поважно застановлятися над загрозою для американських баз на філіппінських островах у зв'язку із загостреною там політичною ситуацією, впертістю і готовістю поновно кандидувати на президента Фердінанда Маркоса та відкритою боротьбою комуністів та інших опозиційних партій проти уряду. Останньо появилися друком дві студії американських розвідчих чинників, приготовані на бажання конгресових комісій, які вказують, що політична і мілітарна ситуація у Філіппінах погіршується. Льоката Пентагоном 1,3 більйона долярів на поліпшення і модернізування американських баз в тій країні мабуть буде стримана на якийсь час у зв'язку з погіршенням ситуації, — заявили поінформовані особи у Вашінгтоні.

СВОБОДА SVOBODA
український щоденник UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Svoboda USPS (50-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Subscription 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00
UNA members $7.50 — 6 months, $15.00 — 1 year. Change of address - $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda"
Postmaster: Send address changes to
"Svoboda" • P.O. Box 346 • Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Відгуки на промову Реґена

Можна припускати, що президент Роналд Реґен порозумівся із найближчими союзниками НАТО і дістав від них згори згоду на загальний характер свого виступу на Генеральній Асамблеї ОН 24-го цього місяця. Але для величезної більшости міжнародного світу і американських громадян та промова була несподіванкою. Загально люди сподівалися, що Президент говоритиме про сучасну міжнародну ситуацію і зосередиться на призначеній на 19-20-го листопада своїй зустрічі у Женеві з новим кремлівським вождем — Міхаїлом Ґорбачовим. Але Реґен відхилився від такої трафаретної схеми і присвятив свою промову розглядові взагалі хронічного напруження між Америкою та цілим вільним демократичним світом і Совєтським Союзом. Причину того напруження він бачить не в перегонах у зброєнні, а в принципових можливостях між системою західньої демократії і системою большевицького комунізму та безскрупульній експансії комунізму, підтримуваній збройною силою совєтської імперії. І це була несподіванка, тим більша, що спосіб виголошування цієї промови і вся постава Роналда Реґена прикувала до себе увагу кругло тисячі осіб, які вщерть виповнили величезну залю в палаці ОН. Царила повна тиша. На обличчях видно було зосередження і напругу, з якою всі слухали Президента, в якому видно було, що це лідер американської потуги і всього вільного світу.

Роналд Реґен мусів імпонувати, коли виголошував свою історичну промову з пам'яті, гладко, ні разу не заікнувшись і заглянув до рукопису тільки тоді, коли відчитав цитату з промови колишнього совєтського прем'єра Косиґіна. Совєтський міністер закордонних справ Едвард Шеварднадзе у короткій репліці Президентові за привичним совєтським звичаєм, таврував лиш підтримування Америкою рухів спротиву в імперії. За совєтською термінологією — це „бандити", за термінологією Реґена — це „борці за свободу". І коли Реґен з пам'яті вичислював цифри совєтських вояків, які перебувають в Афґаністані, Етіопії, Анґолі, Камбоджі і Нікараґуа, то совєтський міністер не міг тут нічого заперечити, бо це була стовідсоткова правда.

Рецепта Реґена на відпруження у міжнародній ситуації і на закріплення миру така, щоб, — як заявив він, — „давайте говорити і розпочинаймо спочатку. Від початку — від припинення експансії комунізму підтримуваної совєтськими баґнетами. Колишній фільмовий артист — Реґен має феноменальну пам'ять — він зберіг її з того часу, коли перечитавши текст своєї ролі мусів, як кожний актор, говорити її з пам'яті. Навівши всі ті цифри совєтських вояків у різних країнах Азії, Африки й Америки Реґен водночасно загрозив, що буде протидіяти тій експансії комунізму.

Його гострий виступ проти Совєтського Союзу ні трохи не захитав єдности членських держав Атлантійського пакту (НАТО) плюс Японія. У часописах і на телевізійних станціях показували, як сидять один біля одного Марґарет Тачер з Британії, канцлер Західньої Німеччини Гелмут Коль, італійський прем'єр Беттіно Кракcі і канадський прем'єр Браєн Малруні та посередині Роналд Реґен. Коли один репортер завдав Марґарет Тачер немудрий запит, чи недавні відвідини Міхаїла Ґорбачова в Лондоні і його ніби примирливі розмови з Марґаретою Тачер не зробили „щілини" в західньому фронті, вона засміялася і заявила, що „ніякі й нічиї відвідини не всилі захитати нашого єдиного фронту". Використовуючи своє триденне перебування в Ню Йорку, Реґен розмовляв окремо з різними чужинецькими державними мужами, розмовляв також ще раз 20 хвилин з названим вище совєтським міністром закордонних справ, вже після своєї промови. У цій розмові він прийняв запросини від Москви, щоби полетів туди державний секретар Джордж Шулц для остаточної зустрічі у Женеві.

На внутрішньому американському терені промова Реґена в ОН здобула загальне признання і ще дальше поглибила популярність Реґена. Демократичний опозиційний супроти Реґена фронт ні словом цієї промови не скритикував, бож Реґен говорив про права людини й право самовизначення народів — засадниче „вірую" Демократичної партії, дармащо Вудро Вилсон, демократ, який перший проголосив у своїх „14-ох пунктах" право самовизначення народів, конкретно признав його тільки полякам і чехам. Характеристичним відгуком на промову Реґена була передова стаття в популярному нюйоркському „Дейлі Нюз", редакція якої рахується з настроями своїх кругло двох мільйонів читачів. У цій передовій статті з 25-го жовтня ц.р. названо промову Реґена в ОН „подувом свіжого повітря" в ОН, на адресу яких Реґен одверто зробив закид, що, вони, Об'єднані Нації, завели надії, що Об'єднані Нації будуть „інструментом миру".

У західній пресі прийнято повторювати, що життя в Мадярщині найбільш можливе з усіх „братніх" соціялістичних країн, але статистика, яка говорить про кількість прибутку на душу населення країн східнього бльоку, на перше місце ставить Східню Німеччину, далі Чехо-Словаччину і врешті Мадярщину.

Коли говориться про найбільш можливе життя у Мадярщині мається на увазі не його матеріяльну сторінку. Література і мистецтво цієї країни не так страждають від опіки режиму, як в решті соціялістичних сателітних країн. Літературне і мистецьке життя Мадярщини характеризує смерть догм. Це відноситься до тих догм, які досі вважалися непорушними.

Першою догмою, яка зникла, був соціялістичний реалізм. З точки погляду сталінсько-ждинівської ідеології для літератури він був найвищим законом. Він кращий від критичного реалізму, що у щоденному житті бачить зародки світлого майбутнього, плекає оптимізм разом з революційною романтикою. Тому в СССР найкращим письменником соціялістичного реалізму був Міхаїл Шолохов.

Такі ж критерії зобов'язували і Будапешт. Останнім часом дещо змінилося. Про соціялістичний реалізм не дбають письменники і художники. Цей термін навіть зник з офіційного лексикона і з думок ідеологів та літературних критиків. Можна

Михайло Кучер

ДОГМИ І ТАБУ

подумати, що соціялістичний реалізм в Мадярщині ніколи не існував. Про нього просто не згадують. У зв'язку з тим зник постулят, згідно з яким треба було вважати совєтську літературу зразком для всіх літератур „народних демократій". Тільки твори совєтських авторів вважалися вершинами досконалости, навіть тоді коли вони були нудні і наївні.

Траплялися сумні анекдоти. 1949 року відомий мадярський марксист відважився сказати, що критичний реалізм Бальзака і Фльобера вищий від совєтського соціялістичного реалізму. Не можна вважати миш, яка влізла на гору Еверест, рівною із слоном, що стоїть внизу. Тепер у Мадярщині не можна знайти людину, яка вважала б совєтську літературу зразком досконалости. Таку людину прямо висміяли б.

Слідом за догмою соціялістичного реалізму впала інша складова його частина — „партійність". Тепер партійні керівники в літературних творах описані далеко не найкраще. Є немало літературних творів, де партія взагалі не згадується. Аритметична кількість позитивних партійних героїв в літературних творах не мусить бути більша від негативних. В Мадярщині тепер можна спокійно писати зовсім не в дусі соціялістичного реалізму. Можна навіть писати аполітичні романи з „подружнім трикутником".

У мадярській літературі як взагалі у мистецтві проходить процес „реобуржуазії", одначе й досі не можна торкнутися біжучих пекучих внутрішніх і зовнішніх проблем, проте комуністичної літератури у властивому того слова значенні в Мадярщині зовсім небагато.

Лібералізація в Мадярщині не впала з неба. Вона наслідок довгих боїв з втратами по боці письменників. Партія все таки не забула 1956 рік і фронтальний терор не застосовує. Уже краще лібералізація, „мирне співіснування" як вибірковий терор і постійні санкції.

Однак повної ідилії між партією і мистецтвом нема. І досі існує система — табу, заборона торкатися певних тем. Мадярській літературі вже бракує певних догм, але існує велика кількість табу. Перше табу — це Совєтський Союз: Про СССР і досі не можна висловити найменшої критики. Догма примату совєтської культури загинула, але критика неможлива. І досі Совєтський Союз непомильний у всьому. Табу в літературі розповсюджується і на 1956 рік та на ролю совєтської армії у зліквідуванні антисовєтської революції. Не можна писати і про 1968 рік у Празі. Не можна критикувати чеського Гусака. Не можна сказати правду про країни Африки, з якими Москва має добрі відносини.

До категорії табу належать керівники комуністичної партії. Одначе культ особи не існує, хоч першого секретаря партії критикувати не можна. Не можна ставити під сумнів мудрість і доцільність соціялістичної системи та порівнювати її з капіталістичною. Не можна сумніватись у правдивості виборів — 99 відсотків за комуністичну партію.

До мадярських табу також відноситься еміграційна література. У совєтських умовах порушників табу ліквідують фізично. Табу в СССР і у всіх „братніх" країнах — це підстава влади. Знищення, або захитання хоч одного табу веде за собою знищення решти. За системою табу стоять такі поняття як „державна необхідність", „партійна необхідність". За системою табу стоїть меншість, яка силою захопила владу. Ця меншість знає що як довго існує заборона торкатись табу — її становище безпечне. Якщо табу зникнуть, меншість, яка володіє більшістю, зникне також.

Залишається відкритим питання чи терор компромітує державу, чи він означає відсталість, невміння порадити собі з опозицією нормальною дискусією. Про терор офіційна преса не пише, значить його нема. Режим соромиться компромітуючої правди, не

(Закінчення на стор. 4)

Привіт Конвенції УАКРади від СКВУ

ПИСЕМНИЙ ВІД ПРЕЗИДЕНТА П. САВАРИНА — НА РУКИ Д-РА І. ФЛИСА

Дуже дякую за ласкаве запрошення взяти участь у Конвенції Української Американської Координаційної Ради в днях 18-20 жовтня ц.р., у Філядельфії. З різних причин, які подав вам, пане голово, в нашій телефонічній розмові, прибути на Конвенцію не зможу, тож дозвольте цією дорогою переслати вам і всім учасникам Конвенції в імені Світового Конгресу Вільних Українців найщиріші побажання успіхів і ділових нарад. Надіюсь що вибираючи керівні органи, не будете боятись порушити пекучі проблеми нашої діяспори у вільному світі, а зокрема у вашій могутній країні: асиміляцію молоді, мішані подружжя, занепад української мови, відхід від традиційних українських церков, слабу участь у політичному житті країни, замале зацікавлення найвищою освітою і т.п.

Я вдячний УАКРаді і за те, що минулого року відгукнулась на мій заклик відкласти свою Конвенцію на пізніше, тоді коли Конгресовий Комітет не взяв його до уваги, і у висліді закріплюється подвійна репрезентація українців у ЗСА, але остаточно — важливіші принципи демократії і праця, як все інше. Прошу, однак, ніколи не забувати, що „в єдності сила народу" і постійно до неї змагати, бо не зважаючи на всі різниці ми брати і сестри, а не вороги, і одна в нас мета: збереження і розвиток української субстанції тут, і відновлення української державности там! Коли ж йдеться про працю, то не кількість, що рішає, а якість, ясно визначена мета і постійне прямування до неї! А праці в нас більше як досить, для всіх!

У цей Рік молоді, окремо прошу звернути увагу на нашу молодь, її виховання, її фізичне, моральне і освітньо-культурне обличчя, бо яка буде наша молодь — таке буде й майбутнє нашої діяспори. Наприклад, як це так, що інші народи зуміли перещепити свої мови навіть за океанами, а ми навіть маємо трудність нашу зберегти самі для себе? Прошу також звернути окрему увагу на святкування 1000-ліття Християнства України, річниці, яка приходить раз на 1000 років і яка не лише повинна показати світові нашу історичність", але й наше теперішнє незавидне становище в безбожній російській комуністичній імперії.

Ще раз, бажаю вам успішної Конвенції і залишаюсь з пошаною до всіх,

Петро Саварин,
голова

УСНИЙ ВІД КАСИРА Л. ФІЛЯ

Маю велику приємність і честь вітати першу Конвенцію Української Американської Координаційної Ради в імені Президії Секретаріяту Світового Конгресу Вільних Українців.

Ваша Конвенція відбувається в тяжкому періоді історії українського народу.

В Україні — посилена русифікація; переслідування вільної думки і вільного слова; намагання — перемішавши усі неросійські національності Совєтського Союзу у спільному російському „котьолку" — створити „радянський народ", — переслідування віри і Церкви; арешти, довгі і повторні ув'язнення в таборах примусової праці і в „психушках" українських священиків, поетів, письменників, українських патріотів взагалі, із щораз частішими в останніх роках випадками їх фізичного знищення різними скритовбивчими засобами.

У країнах нашого поселення у вільному світі завдяки послідовній і відданій праці українських суспільно-громадських, політичних і наукових установ у співпраці з Українськими Церквами ми осягнули чималих успіхів в ділянці ознайомлення вільних народів світу та їх провідних державних, політичних, наукових і релігійних діячів із долею поневоленого українського народу та його стремлінням до свободи і державної незалежности. Не диво тому, що наші успіхи викликали скажену реакцію з боку Совєтського Союзу у формі посиленої кампанії проти „українських буржуазних націоналістів" і проти Українських Церков і релігії в Україні і поза нею. В останніх часах вдалося совєтським чинникам включити в цю протиукраїнську кампанію певні жидівські та інші кола, які під претекстом шукання воєнних злочинців намагаються знеславити українців взагалі, а зокрема тих, які під час Другої світової війни змагались за волю і незалежність України.

На цьому тлі і на тлі двоподілу, який, на жаль, заіснував в українських громадах в ЗСА, а також і в українських громадах в Европі, відбувається ваша перша Конвенція. Президія СКВУ, а зокрема його президент, Петро Саварин, пробували морально вплинути в напрямі полагодження непорозумінь і розбіжностей, на жаль безуспішно. Петро

(Закінчення на стор. 4)

Нашим братам і сестрам, що через невдалу і грабункову господарку находяться у великих матеріяльних злиднях на далекому півдні Бразилії, заблисла надія на порятунок.

Олександер Татомир

ЗЕМЕЛЬНИЙ КОМІТЕТ — В ДОПОМОЗІ УКРАЇНЦЯМ В БРАЗИЛІЇ

Заходами тамошніх ОО. Василіян та місцевих свідомих громадян, яким лежить на серці доля українських хліборобів, при тісній співпраці ЗУАДК-у в ЗСА, засновано Земельний Комітет у Прудентополі, що його очолив відомий релігійний і громадський діяч о. Петро Бальцар, ЧСВВ. Комітет підчинився Центральній Репрезентації Українців Бразилії, з осідком у Куритибі. По основній підготові та виготовленні списка понад 100 найбільше потребуючих національно свідомих українських селянських родин, з численним потомством, у Прудентопільщині Комітет розгорнув жваву діяльність.

Усміх долі

Українські хлібороби у Бразилії у часах найгіршої трициферної інфляції та небувалого безробіття, на вістку про створення Земельного Фонду відітхнули з полегшою... Для декого із них вже найближчий Празник Христового Різдва стане святом справжньої радости, а для інших оправданою надією, що додасть їм снаги далі змагатися за життя своєї родини та діточок, які кожного ранку й вечора пильно моляться, щебечуть рідною мовою та дбайливо зберігають наші прекрасні релігійні й народні звичаї.

Цей історичний проєкт, що його започаткували ОО. Василіяни та ЗУАДК, певно врятує багато наших хліборобів у Бразилії, буде теж на дальшу мету, в деякій мірі, засобом збереження української заокеанської діяспори. На рідних землях наше село було цілющою водою для денаціоналізованих міст і давало їм постійний доплив свіжої крови. Таку, мабуть, ролю призначило Боже Провидіння бразилійським українцям. Вони стають цією цілющою водою, що не тільки збереже наше поселення у Бразилії, але і по інших країнах української діяспори, зокрема дуже податну на денаціоналізаційні процеси нашу етнічну групу в ЗСА. В українських школах у Бразилії, що їх ведуть Сестри Служебниці та Катехитки, виховалися тисячі нашої молоді, а сотні з них завдяки стипендійній акції СУА набувають вищу Богословську освіту у наших Духовних Семінаріях, а світську у бразилійських університетах.

Українське патріотичне й жертвенне громадянство пильно слідкує за діяльністю нашого духовного й світського проводу, й на його продумані та конструктивні задуми ніколи не жаліє грошей. Після ознайомлення зі земельним проєктом у Бразилії, про який щойно недавно почали писати українська преса, наша спільнота прийшла до висновку, що цей у своїх наслідках далекойдучий почин заслуговує на найпильнішу увагу всіх наших заможніших поселень, що ним повинні зацікавитися наші Центральні установи, фінансові інституції та вся спільнота.

У висліді такої настанови почали напливати до ЗУАДК-у щедрі пожертви на рятунок українських хліборобів у Бразилії. Від кількох тижнів перші жертводавці склали свої датки на суму 7,500 дол. Один із них прислав 1,000, три по 500, — кілька по 200, а решта по 100 дол. ЗУАДК дав до нашої преси черговий список жертводавців, які у своїх листах гратулюють за створення Земельного Фонду й закликають інших іти їхніми слідами. Володимир Бровар з Індіяни пише: „Гратулюю за створення Земельного проєкту в Бразилії. Бачу, що Канада, Бразилія, а може й Аргентина мають найкращі умовини для продовження українського громадського життя". Відома із своєї безперебійної жертвенности Юлія Вертипорох з Фльориди, що прислала на цю ціль 500 дол., у своєму щирому листі підкреслює: „В репортажі у „Свободі" мене дуже зворушило те, що наші люди так бідують. Думаю, що кожний, хто має трохи почуття та сумління повинен зложити бодай скромну пожертву, як кажуть „Громада по нитці, а бідному сорочка". Водночас посилаю дві пачки до Риму..."

Сподіваємося, що всі, які мають трохи серця негайно відгукнуться на цей історичний проєкт. За пожертву в долярах — ми одержимо зразкову, ідейну молодь, яка прийде, щоб рятувати

(Закінчення на стор. 4)

Петро Одарченко

ДОСЯГНЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ ЕТНОГРАФІЇ ТА ФОЛКЛЬОРИСТИКИ В XIX ТА НА ПОЧАТКУ XX СТ.

С·Ф·У·Ж·О

II.

(Доповідь на З'їзді діячів українських музеїв референток народного мистецтва складових організацій СФУЖО і збирачів та аматорів народного мистецтва 29-30-го червня 1985 року).

З великим захопленням записував українські пісні й Микола Гоголь, даючи високу оцінку їм: „народна пісня для України — все; і поезія, і історія, і батьківська могила. Пісні українські — народна історія, жива, яскрава, сповнена барв, істини..." Німецький поет, перекладач українських народних пісень, Ф. Боденштедт у своїй книжці „Die poetische Ukraine" (1845) писав: „Ніде дерево народної поезії не дало таких смачних овочів, ніде дух народу не відбився так яскраво і сонячно, як відбився він у піснях українських... Народ, який склав такі чудові та чарівні пісні... такий народ має велику духовну силу і моральну вагу". (М. Сумцов. Малюнки з життя українського народного слова. Х. 1910, ст. 2.).

У 1854 році А.Л. Метлинський видав великий цінний збірник українських народних пісень, переважно побутового характеру.

У 1856-1857 роках П. Куліш видав два твори збірника „Записки о Южной Руси". Сюди ввійшли історичні думи, пісні, перекази, легенди, казки. І не самі лише тексти тут подано, а й докладно подано біографію, характеристику кобзарів, співців, оповідачів, отже, показано те ентографічне оточення в якому робилися записи дум і пісень.

Такою ж методою користувалися і видатний етнограф Опанас Маркович та його дружина Марія — видатна українська письменниця, відома під псевдонімом Марко Вовчок. Обоє вони не тільки записали багато пісень, казок, прислів'їв, а й розповіли про оповідачів, співаків в колі їх побуту і звичок. У Качанівці 1854 року Опанас Маркович та його дружина Марко Вовчок записали багато казок, які розповідала їм талановита селянка-кріпачка Палажка Кітчина. Ось як описує її Опанас Маркович: „...вдова середніх літ... з світло-русявим волоссям,... голову тримала високо, вся струнка..., в кожному слові розум і чемність, в кожному русі плавність і спокій. Починаючи розповідь, — голову, пов'язану чорною з малиновою каймою хусткою, схиляла в той чи інший бік; спокійно, на запрошення, сідала поруч, підтримувала підборіддя пальцями, на яких були мідні персні... Казки свої попереджала вітаннями й розпитуванням, відповіді супроводила глибокою уважністю. За моїм проханням співала і навчила мене кількох старих пісень; були й такі, яких вона навчилася, переходячи з відрами повз чумацьку валку, що спинилася на відпочинок, наприклад „Немериху". А гайдамацьку „Ой, по горах, по горах пшениченьки ярі" перейняла від покійного батька. (Фольклорні записи Марка Вовчка та Опанаса Марковича. Упорядкував О.І. Дей. Академія Наук УРСР. К. 1983, ст. 29-30).

О. Маркович і його дружина Марко Вовчок записали з уст народу близько 50 тисяч прислів'їв і приказок. Вони збиралися їх видати, але складні матеріяльні і цензурні умовини не дозволили їм здійснити цей задум, і вони передали цю збірку М. Номисові, який додав до цієї збірки ще й свої записи, та інших етнографів а потім вибрав із цього багатющого матеріялу близько 15,000 текстів і видав їх 1864 року.

Опанас Маркович і його дружина Марія Олександрівна (Марко Вовчок) не тільки записували пісні, а чудово виконували їх. Марії Олександрівні пощастило наспівати близько двохсот пісень, і з її голосу німецький композитор Едуард Мертке записав мелодії цих пісень та провів гармонізацію. Перший зошит цих пісень із 8 проєктованих був виданий у Ляйпцігу 1866 року („Двісті українських пісень. Співи і слова зібрав Марко Вовчок. У ноти завів Едуард Мертке.") На жаль, вийшов у світ тільки перший зошит.

Збирачем народних пісень і одним із перших дослідників української народної творчости був славетний український історик Микола Костомаров. Він надрукував також дослідницькі праці про історичне значення української народної пісенної творчости (1872), про історію козацтва в пам'ятках української народної пісенної творчости (1883) та про родинний побут у творах української пісенної творчости (1905).

У Північній Буковині видатний український поет Юрій Федькович, збираючи народні пісні, особливу увагу звернув на записування легенд, переказів і пісень про опришків.

Українські письменники А. Свидницький, С. Руданський, І. Нечуй-Левицький, Панас Мирний, Б. Грінченко а в Галичині М. Шашкевич, Я. Головацький, І. Вагилевич, Н. Кобринська та інші записували твори українського фолкльору і свої записи друкували в збірниках, альманахах тощо. У жіночому альманасі „Перший Вінок" (1887) були надруковані цінні етнографічні розвідки Софії Окуневської „Родинна неволя жінок в піснях і обрядах весільних", Катерини Довбенчук — народні звичаї в Косівщині, Ольга Франко „Карпатські Бойки і їх родинне життя" та Н. Кобринської про побут українського жіноцтва в Галичині.

Найвидатніші збірники етнографічних та фолкльорних матеріялів з'явилися в 1870-1880 роках XIX сторіччя. Особливо велику й плідну діяльність на полі етнографії й фолкльору виявив славнозвісний український етнограф і поет, автор українського національного гимну „Ще не вмерла Україна" — Павло Чубинський (1839-1884). Він очолював на Україні етнографічну експедицію, здобутки цієї експедиції були надзвичайно цінні: вони склали сім величезних томів „Трудів етнографічно-статистичної експедиції в Західно-Руський Край". І том містив повір'я, народні забобони, прислів'я, приказки, загадки; 2-ий том — календарні звичаї й обряди, 3-ій том — казки, 4-ий том — звичаї й обряди, пов'язані з народженням дитини, весільні обряди, похоронні обряди, 5-ий — найбільший обсягом — народні пісні, 6-ий — Юридичні звичаї, 7-ий матеріяли про національні меншості на Україні, а також про житло, одяг, харчування й розваги українців. За свою працю Чубинський одержав золоту медалю від Географічного Товариства. Павло Чубинський був одним із організаторів і активних діячів заснованого в той час Південно-Західнього Відділу Географічного Товариства. Видатними діячами цього Відділу були славні українські вчені: Михайло Драгоманов, Володимир Антонович, Павло Житецький, Іван Рудченко, Микола Лисенко, Федір Вовк, Олександер Русов та інші.

Продовження буде.

ІНСТИТУТ ҐЕЛЛОПА опублікував результати опитування населення, згідно з яким сім з десяти осіб вважають, що вся зброя повинна бути зареєстрована. Цікаво, що власники зброї підтримують цю ідею так само активно (61:35), як і люди, що не мають її (78:16). Як і можна було очікувати, жінки більш рішуче, ніж мужчини, виступають за обов'язкову реєстрацію.

АСИСТЕНТ ПРЕЗИДЕНТА з питань крайової безпеки Роберт МекФарлейн сказав журналістам, що Роналд Реґен підготовляє нову пропозицію про редукцію збросHь, яка буде відповіддю на пропозицію СССР наполовину скоротити нуклеарні запаси. За словами Р. МекФарлейна, Президент ще не прийшов до остаточного рішення і тому він, МекФарлейн, не хоче вдаватися в подробиці.

КОМІТЕТ ТИСЯЧОЛІТТЯ ХРИЩЕННЯ РУСИ-УКРАЇНИ ГАРВАРДСЬКИЙ ПРОЄКТ, ПІД ПРОТЕКТОРАТОМ СКВУ

щиро дякує нижче названим особам за грошові пожертви на реалізацію Гарвардського Проєкту в тисячоліття хрищення Руси-України:

Список ч.: 7

$10,000 — Українська Католицька Парафія св. І. Хрестителя в Нюарку, Н.Дж.
По $5,000 — Бабин Яр Парк Комітет у Денвері, КО, д-р Павло і Ірина Джулі.
$4,000 — Микола і Ірина Ракуш.
По $3,000 — Христина Блаженко, Українська Федеральна Кредитова Кооператива „Самопоміч" у Філядельфії, ПА.
$2,000 — Фалина Кульчицька.
$1,150 — Михайло і Ольга Ковальчук.
$1,100 — Д-р Володимир і Аркадія Петришини.
По $1,000 — Михайло Дорош, Володимир і Вікторія Клос, д-р Юрій Р. Крижанівський, Ольга Муссаковська, д-р Степан і Ірина Ничай, Об'єднання Українців Америки „Самопоміч" в Нюарку, Н.Дж., Ірина і Зенон Петеш, Степан Поперечний, Андрій Смит, Українська Кредитівка „Самопоміч" у Гартфорді, Конн., Ярослав і Ірена Щербанюки.
По $500 — Мирон Бучак, Дмитро Грамяк, Микола і Марія Грушкевич, інж. Ростислав й Іванна Ільницькі (з Арґентини), Кредитівка „Самопоміч" у Сиракюз, Н.Й., о. митрат Василь Середович, Василь і Галя Тхір.
$400 — Маркіян і Лідія Стасюк.
$300 — Миролюб Лозинський.
По $250 — Іван Козій, Зоря і Юрій Малаховські, Іван Пиртко з дружиною.
$200 — Д-р Галина Скорецька.
По $150 — Богдан і Марія Дейчаківські, Українська Федеральна Кредитівка в Рочестері, Н.Й.
$110 — В. Щеблоський.
По $100 — Богдан Артимишин, Євген Бачинський, В. Т. Брикович, Володимир Бровар, Тарас Ванчицький, Богдан Геврик, Омелян і Марія Граб, д-р Роман Граб, Кость Гречак, о. Степан Зарічний, Йосиф і Євгенія Керляйзи, Наталія і Володимир Масюки, Анастазія і Володимир Мерещаки, Соня Микитка, Кузьма Миронович, Іван і Параня Мищук, Христина і Юрій Навроцькі, Роман і Леся Романишин, Мирослав Сольчаник, Михайло Стельмащук, Катерина Терлецька, Федеральна Кредитова Кооператива „Самопоміч" в Елізабет, Н.Дж. Іван і Галя Шуплат.
$60 — Осип Дрозд.
По $50 — Зеновія Воробець, Роман і Валентина Глух, Франко і Марта Гурин, Станислава Дворян, Ераст і Валентина Дзюбинські, Іван Лесько, мґр Олександер Луцький, Василь Носенко, Павло і Софія Серна, Теодор і Надія Спас, Ярослава Терлецька, Тимотій і Анна Школяр, Августин і Алла Юзьв'як.
$40 — П-во Менцінські,
По $25 — Павло Колісник, Петро і Ірена Шпирка.
По $20 — Петро Ґула, д-р Василь Малиновський.
$10 — Мґр Юліян Бачинський.

У світлу пам'ять з призначенням на реалізацію Гарвардського проєкту в тисячоліття хрищення Руси-України пожертвували:

Степан і д-р Валентина Савчуки — $2,000 в пам'ять мами бл. п. **Олени з Лукашів Різниченко**.

Д-р Олег і д-р Іванна Ратичі — $2,000 в пам'ять батьків бл. п. **Івана Мірчука** і бл. п. **Василя Ратича**.

Лідія Одежинська з донями — $1,000 в першу річницю смерти мужа, батька й дідуня — бл. п. **Івана Одежинського.**

Марія Храплива — $1,000 в світлу пам'ять мужа бл. п. **проф. д-ра Зіновія Храпливого.**

Стефан Ґлют із сином Стефаном — $150, Анна Герман, Августин і Марія Сумик, Євген Шафран з дружиною і сином Борисом — по $100, Павло і Любов Воїнов, Дана і Микола Ґлют, Лідія і Орест Ґлют, Любомир Калинич, Лідія і Богдан Паславські, д-р Іван Сумик, Катерина і Тарас Шмаґала по 50, Юстина і Осип Головацькі — $30, Модест Венгринович з дружиною, Євген Волошин з дружиною, п-во Германи, п-во Марущаки, Віра Яворська — по $25, Елейн і Іван Ропке — $10 в пам'ять бл. п. **Анни-Марії Ґлют**.

Д-р Леонід і Оксана Мостовичі — $100 замість квітів на могилу св. п. **Марії Шарої**.

Іван Я. і Іванка Хамуляки — $100, Константин і Параска Малахов — $20 замість квітів на могилу св. п. **Осипа Ховайла**.

Марія Андрусяк — $100 в першу річницю смерти чоловіка бл.п. **д-ра Іллі Андрусяка.**

Ірина і д-р Павло Джулі — $100 замість квітів на могилу бл. п. **д-ра Богдана Лончини**.

Д-р Іван Кіндрат — $100 в пам'ять св. п. **д-ра Іллі Волинця**.

Міра Повх — $100 в другу річницю смерти мужа бл. п. **Андрія Повха**.

Василь Носенко — $50 в пам'ять св. п. **батька Григорія і брата**, що згинули з рук НКВД та в пам'ять **рідних**, знищених голодом у 1932/33 рр.

Володимир і Ганна Смага — $50 в пам'ять батьків св. п. **Григорія і Ганни Смага**.

Д-р Юрій і Мирослава Тершаковці — $50, Микола Тимків — $30 у світлу пам'ять бл. п. **Стефана Бульби**.

Олена Филипович — $50 в пам'ять сестри бл. п. **Ірини Міляновської** і брата бл. п. **інж. Евстахія Филиповича**.

Петро і Андрій Яріші, Дарія Хухра і Таня Паш — по $50, Анна і о. диякон Богдан Тарнавські — $25 замість квітів на могилу бл. п. **Осипа Герасимяка.**

Іван Дмитрик — $50, Петро Гладаш, Віра Миколенко — по $10 замість квітів на могилу бл. п. **Анелі Дмитрик**.

Надія Юрчинська — $30 в першу річницю смерти брата бл. п. **д-ра Романа Топольницького**.

Лідія Бульба, Юлія Сось — по $20, Софія Лозинська — $10 в пам'ять бл. п. **Марійки Сороковської**.
Ярослав і Ольга Дужі, Анатоль і Ольга Ромах — по $10 в пам'ять бл. п. **Теофіля Швайкуна**.

Збіркову акцію продовжується.
Всі чеки просимо виписувати на:
UKRAINIAN STUDIES FUND M.U.C.
(M.U.C. означає Millenium of Ukrainian Christianity)

Пожертви просимо висилати до кредитівки в Ню Йорку на адресу: Self Reliance (NY) Federal Credit Union
108 Second Avenue
New York, N.Y. 10003
або до канцелярії Комітету на адресу:
Millenium of Rus-Ukraine Christianity Committee
63 Fourth Avenue
New York, N.Y. 10003

За Комітет:

Д-р Степан Ворох — Голова
Володимир Барвінецький — Фінансовий референт

В Мейплвуді вшанують жертви голоду

Мейплвуд, Н. Дж. — Ідучи за закликом СКВУ про вшанування і відзначення трагічної річниці Великого голоду в 1932-1933 роках кожної першої неділі листопада цього і наступних років, Українська Православна Ліга тут при церкві Святого Вознесіння заплянувала це відзначення на неділю, 3-го листопада ц.р., після Служби Божої.

Панахида по жертвах буде відслужена о год. 10.15 ранку. Відтак в парафіяльній залі буде висвітлено фільм присвячений події Великого голоду п. н. „Жнива розпачу".

Виставку продовжено

Філядельфія. — Окружна Управа Союзу Українок Америки у Філядельфії повідомляє, що унікальна виставка „Втрачені архітектурні пам'ятки Києва", яка була відкрита тут 18-го жовтня ц.р., продовжена до 10-го листопада.

Ця надзвичайна виставка, власність Українського Музею в Ню Йорку, показує шедеври української церковної архітектури, які понищили большевики.

Виставка відкрита: суботи і неділі, в год. 1-5-та, в тижні — в год. 7-9-та. Виставка відбувається тут в Українському, Остівнтьо-Культурному Центрі.

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашої Незабутньої, Найдорожчої
ДРУЖИНИ І МАМИ

бл. п.
Ірини Наталії Кальба

відправляться

ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ

в церквах:

Субота, 9-го листопада 1985 р.:
Денвер, Кольорадо — 8:45
Дітройт, Мишиґен: Гемтремк —
Непорочного Зачаття — 8:45
Чикаґо, Ілл. — св. Володимира й Ольги — 7:30
Торонто, Канада — св. Миколая — 8:30
Рим — 7:00
Неділя, 10-го листопада 1985:
Денвер, Кольорадо — 8:00
Рим — 7:30

Приятелів і Знайомих просимо згадати Покійну у своїх молитвах в цей день.

Муж МИРОСЛАВ і діти ВІРА І ПЕТРО

У ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
Дорогого МУЖА

бл. п.
ОЛЕСЯ КРАТКА

яка припадає 1-го листопада 1985 року

СЛУЖБИ БОЖІ

будуть відправлені

в церкві св. Ів. Хрестителя в Нюарку, у Франції в Мецу о. Іваном Лужецьким та Lakewood St. Mary of The Lake.

Родину, Приятелів та Знайомих прошу згадати в цей день Покійного в молитвах.

Дружина — Р. РОЗА КРАТКО

ПОДЯКА

Дня 19-го січня 1985 р. упокоївся в Бозі
наш Найдорожчий
МУЖ, КУЗЕН, ШВАҐЕР, ВУЙКО

св. п. д-р мед.
СТЕПАН БАНАХ

Цією дорогою складаю щиру подяку Родині, Приятелям та Знайомим, як теж б. Пацієнтам за відвідини в шпиталі, участь у похоронних відправах, вислови співчуття телефонічно і листовно.

Щира подяка о. Лаврентію Лавренюкові за відвідини в шпиталі "Lenox Hill Hospital", **уділення Найсвятіших Тайн та Єлеопомазання.**

Дякую за похоронні відправи о. Клуні та дякові інж. Я. Ощудлякові.

Спеціяльна подяка для Галі та інж. Ростика Ратичів за поміч у тих тяжких хвилинах мого переживання, як теж подяка Мамі, Сестрі, Шваґрові, Кузинці Орисі Твердохліб та Вірі Менцінській за співчуття і поміч під час похоронів.

Щира подяка за квіти та вінки, які зложили біля домовини теща А. Маркевич, Шваґерка й Шваґер з Дітьми Генриком і Христофором, родині Ратичів, родині Бедріїв, бувші пацієнти і приятелі П. і Ю. Кіндшер, Гільдеґард, Ґотфрід П., Род. Баумґартен, род. Маніскалько, Барбара Пісецька Джансон.

Дякую інж. Б. Полянському за поміч у підготовленні тризни, а власникові Holiday Inn **п. Бойчукові за взірцеве підготування.**

Дуже вдячна інж. Р. Ратичеві та М. Полянській за переведення збірки на добродійні цілі після Панахиди і в часі тризни.

Подяка д-рові Т. Самотулці, інж. О. Бедрієві та п. Я. Куліш за прощальні слова на тризні.

Теж щира подяка за відправлення Служб Божих у 40-ий день, Родині, Приятелям та Знайомим.

На Служби Божі за Душу Покійного зложили: Родини інж. О. і О. Бедрій, М. і Й. Врабель, Венсон, Стефанія Демчук, род. Джолієр, о. крилошанин Т. Дурбак, род. Іваницькі, інж. М. і М. Песьків, Ю. Криса, А. Маркевич, Н. Мельник, Н. Н., інж. Е. і О. Олексій, інж. Р. і Г. Ратич, род. Руснак, І. Рушкай, д-р Б. і Л. Сілецькі, І. і О. Стадники, Л. Стасюк, інж. Л. і В. Старух, Доротея Е. Теста, І. і М. Челлія, І. Щерба.

В пам'ять Покійного жертвували на церкву Рождества Пресв. Богородиці в Ню Бранзвік, Н. Дж.: В. Менцінська, М. Банах, по 50.00 дол.; інж. О. і О. Бедрій, А. і Б. Кравчук, д-р Олег і д-р Ів. Ратич, інж. Р. і Г. Ратич, С. і Т. Турянські по 25.00 дол.; Б. і М. Полянські, А. Л. і В. Ратич, Ю. і О. Стеранки по $15.00; Д. і Л. Пенцак 15.00 дол.; Е. і М. Цісик 10.00 дол.

На Лікарський Вісник працівники з аптеки New York Infirmary BNH **100.00 дол.; М. Б. 50.00 дол.; д-р Т. і Д. Самотулка, д-р Б. і Л. Сілецькі, Дарія Кравець по 25.00 дол.; О. Бачинська 15.00 дол.; М. Рудакевич 10.00 дол.**

На Гарвард — Українські Студії, Фонд Тисячоліття А. М. Б. 250.00 дол.; інж. П. і І. Твердохліб, мґр В. і М. Чорненькі по 50.00 дол.

На Музей в Бавнд Бруку: А. Черний, В. і О. Зеркаль.
На Музей в Ню Йорку: М. Яцушко.
На Фонд Оборони Прав Людини в Україні: М. Степаш.

Дружина — МЕЛАНІЯ

Фундація...

(Закінчення зі стор. 1)

тову скриньку біля совєтської амбасади у Вашінгтоні, Д.К. на початку листопада.

„Ми розглядаємо можливості поширити цю акцію по ЗСА і Канаді — але для цього потрібно добровольців", — пояснив А. Білик. При цьому зазначив, що охочі вкючитися в акцію „заклики до Москви" можуть телефонувати безкоштовно на число телефону 1-800-824-7888 і просити Андрія Білика на екст. М.1117. З Канади можна писати на адресу: IMAX Corp., P.O. Box 1988, Alexandria, Va., 22313.

Ця акція — лише одна з серії „публічних зв'язків", якими займається Фундація ім. Гетьмана Мазепи. Всі акції єднає одна ціль: через пресу, фільм та інші засоби масової інформації в Америці й Канаді представити українське питання широким масам громадянства, — заявив А. Білик.

Ділимося сумною вісткою з Рідними і Знайомими, що 17-го жовтня 1985 року, упокоївся в Бозі, після важкої недуги на 54-му році життя,
наш Найдорожчий
СИН, МУЖ, БАТЬКО І БРАТ

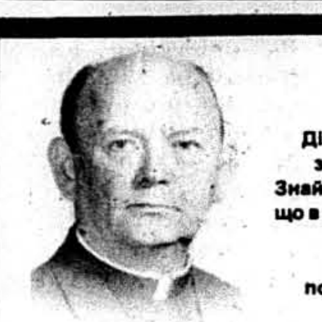
бл. п. інженер
Богдан В. Сидорів

ВЕТЕРАН АМЕРИКАНСЬКОЇ АРМІЇ,
народжений 18-го березня 1932 р. у Ходорові, Україна.

ПОХОРОН відбувся в суботу, 19 жовтня 1985 р. з української католицької церкви св. Володимира в Ютиці, Н. Й. на український католицький цвинтар у Whitesboro, N. Y. **біля Ютики.**

Горем опечалені:
батьки — СТЕФАН І СТЕФАНІЯ СИДОРІВ
дружина — ЕВЕЛИН
син — ҐРЕҐ з родиною
сестра ВОЛОДИМИРА КАРАТІВ з родиною
Ближча і дальша Родина в Америці, Канаді й Україні

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!



Ділимося сумною вісткою з Родиною, Приятелями, Знайомими та був. Парафіянами, що в неділю, 20-го жовтня 1985 р. в одному зі шпиталів у Голивуд, Фльорида, по тяжкій недузі упокоївся в Бозі, заосмотрений Святими Тайнами

бл. п. о. митрат
ЛЕВ ОПОКА

народжений 6-го червня 1913 р. в Перемишлі, Україна.

Залишив у глибокому смутку і горю:
дружину — МАРІЮ
сина — ОЛЕГА з дружиною ІРЕНОЮ
внуків — МИХАСЯ І ЛІСУ
сестру — ОЛЬГУ ГНАТИК з родиною
та ближчу і дальшу Родину в Канаді і в Україні

ПОХОРОНИ І СВЯЩЕНИ[illegible] ВІДПРАВИ відбулися в Голивуд, Фльорида.

ПОХОРОН в п'ятницю, дня 25-го жовтня 1985 р. на українському православному цв[illegible]тарі св. Андрія у Бавнд Бруку, Н. Дж., о 9:30 ранку.

В Голивуді відправляв о. протопресвітер Степан Біляк.

Вічна Пам'ять Спочилому Отцю Левові Опоці.

РОДИНА

Ділимося сумною вісткою, що 17-го жовтня 1985 р. в Бонні, Зах. Німеччина, по тяжкій недузі, на 55-му році життя, помер

бл. п.
МИХАЙЛО ТРАЧ

нар. 23-го листопада 1930 р. в с. Рибники, пов. Бережани.
Залишені в глибокому смутку:
АНАСТАЗІЯ — мама
МИРОСЛАВ — брат з дружиною ОРИСЕЮ та синами БОЯНОМ, ДОБРЯНОМ та РУСЛАНОМ у Вінніпезі
ІВАН — вуйко з дружиною МАҐДАЛИНОЮ в Монтреалі
ОРЕСТ — кузен з дружиною НЕНСІ в Торонто
Дальша Родина в Америці, ближча і дальша Родина в Україні

Б-во кол. Вояків Першої Української Дивізії УНА,
Станиця у Філядельфії, Па.

ділиться сумною вісткою з Побратимами-Комбатантами і всім Громадянством, що дня 24-го жовтня 1985 року, ненадійно відійшов у Вічність

св. п.
Ярослав Палатайко

старшина 1-ої УД УНА, активний у комбатантських і громадських організаціях, кол. голова Філядельфійської Станиці та довголітній член Краєвої Управи.

ПАРАСТАС в неділю, 27-го жовтня 1985 р., о год. 7-ій веч. у похронному заведенні Насевичів.

ПОХОРОН у понеділок, 28-го жовтня 1985 р., о год. 9-ій ранку з похоронного заведення до церкви Благовіщення Преч. Діви Марії у Мельровс Парку, а опісля на цвинтар у Факс Чейс.

•

Вельмишановній Дружині Людмилі і синові Борисові складаємо щирі співчуття.

Управа Станиці
Б-ва І. УД УНА у Філядельфії, Па.

Замість квітів на могилу пожертви просимо пересилати на Фонд Оборони Доброго Імени Української Дивізії.

Вступайте в члени УНС

ВПРШЕ В'ЄТНАМ погодився дозволити американцям самим почати пошуки військовослужбовців, які загинули під час В'єтнамської війни. Асистент секретаря Департаменту оборони Джеймс Коссі повідомив, що пошуки останків загиблих американських вояків будуть провадитися в районі Ганой-Гайфонг, де, як відомо розбився американський бомбардувальник Б-52. Точне місце загибелі літака не відоме. Згода В'єтнаму була одержана на дев'ятій сесії переговорів у Ганої з приводу пошуків останків загиблих американців.

ПРЕМ'ЄР-МІНІСТЕР Індії Раджів Ґанді, повертаючись із святочної сесії Генеральної Асамблеї Об'єднаних Націй до своєї батьківщини, зупинився несподівано в Голляндії, а звідти полетів на відвідини до Москви. Пресовий секретар індійської амбасади в Москві заявив кореспондентам, що затримка чи відвідини в Москві не були заплановані, але Р. Ґанді вирішив в останній хвилині використати нагоду і зустрінутись на короткій розмові із совєтським лідером Міхаїлом Ґорбачовим. Очевидно, М. Ґорбачов негайно погодився прийняти на розмову Р. Ґанді, але змісту розмови не подала ані совєтська ані закордонна преса. Зупинка в Москві Р. Ґанді викликала зацікавлення і здивування, бо він недавно відвідував Совєтський Союз і підписав там торговельні договори на суму 1,16 більйона долярів, а також договори про співпрацю в інших ділянках.

В тенісовому турнірі пластунів переможцями вийшли Ю. Грабець, О. Попович



Організатор турніру О. Попович промовляє до учасників. Зліва — д-р Р. Барановський

Союзівка. — Третій тенісовий турнір у подвійних іграх, що його влаштував тут пластовий журінь „Чорноморці", відбувся тут в суботу і неділю, 27-го і 28-го вересня, з участю шістьох пар чоловіків у віці 30 років і вище. Змагання проходять кожного року за чашу св. п. Ярослава Лучканя, прикладного, активного пластуна, який загинув 12 років тому в летунській аварії.

Першого дня змагання проходили системою кожний з кожним, і у висліді до півфіналів закваліфікувались чотири пари.

У півфіналах пара Олександер Попович-Юрій Грабець перемогла пару Андрій Гадзевич — Петро Криворучко вислідом 6-1, 6-2, а пара Ростислав Мілянич — Іриней Юрчук — пару Ігоря Сохана — Богдана Копистянського вислідом 6-2, 6-3.

Переможною вийшла пара О. Попович — Ю. Грабець, які у фіналі перемогли Р. Мілянича — І. Юрчука, 3-6, 6-2, 6-3.

Третє місце здобули І. Сохан — Б. Копистянський, які перемогли А. Гадзевича — П. Криворучка вислідом 4-6, 7-5, 7-5.

Нагороди фіналістам вручив пл.с. д-р Роман Барановський, а короткі слова виголосили І. Сохан, Ю. Грабець і організатор турніру О. Попович.

Усний...

(Закінчення зі стор. 2)

Саварин у своєму писемному привіті до цієї Конвенції, висловив свою подяку УАК Раді за позитивний відгук на його заклик відкласти свою Конвенцію на пізніше, чого не зробила друга сторона; у висліді чого закріпилась подвійна репрезентація українців у ЗСА.

Президія СКВУ не має можливости ані формального права насильно об'єднати наші громади. Зрештою, таке штучне об'єднання не принесло би користи. Однак, ми віримо, що зчасом зникнуть причини роз'єднання і нам усім, з моральною підтримкою СКВУ, пощастить знайти ключ до об'єднання сил, щоб спільно прямувати наміченим шляхом. Але, заки до такого об'єднання дійде, обов'язком громадських організацій, які із засадничих причин вийшли з УККА, є потвердити своєю активною і невпинною діяльністю вартість і живучість своїх переконань. Невиконання цього викликало би зневіру в тій частині громади, яка вас підтримує.

В глибокому почутті нашого святого обов'язку перед українським народом в Україні, в живучість і в світле майбутнє якого ми твердо віримо, і в почутті відповідальности перед українською громадою в країнах нашого поселення берімся до ще більш завзятої праці.

В імені Президії СКВУ бажаю першій Конвенції УАКРади успішного закінчення і успіхів у вашій діяльності.

Земельний...

(Закінчення зі стор. 2)

нас від майбутньої релігійної та національної смерти..

Муравлина праця ОО. Василіян

Уже від сто років у Христовому винограднику і на громадській ниві в Бразилії невтомно трудяться ОО. Василіяни, працю яких щедро нагороджує Всевишній. Навіть четверте покоління тамошніх поселенців зберігає релігійно-національні традиції та справно володіє українською мовою. Послухаймо слів Владики Єфрема Кривого, ЧСВВ, або о. ігумена Дионізія Ляховича, ЧСВВ, прочитайте листи наших стипендистів і застидаєтеся, що ви так недавно покинули рідні землі, а ваша мова вже покалічена, засмічена кукілем, що ви часом у зневірі рішаєте відійти від своєї спільноти...

Українці Бразилії під проводом ОО. Василіян, православного клеру та ідейних світських керівників, в часі здичілого атеїзму й розгнузданої аморальности, гордо несуть Христове знам'я і наш національний прапор, який нагадує їм, оспівані їхніми дідами, буйні пшеничні лани і голубе небо Тернопільщини та других українських земель... У матеріяльному лихолітті вони не розгубилися, не йдуть служити чужим богам, а ще тісніше об'єднуються коло свого релігійно-національного проводу, коло своїх церков, в яких заносять гарячі мольби до Всевишнього за краще завтра. І ми свідками, що добрий Господь вислухує їхні молитви, враховує сльози невинних діточок і несподівано шле їм допомогу, несе в набожні доми радість. Віримо, що цією радістю швидше, чи дещо пізніше, будуть нагороджені всі вірні сини й доні нашої Церкви і народу в Бразилії.

Нехай заможніші українці ЗСА, Канади та інших поселень спішать із щедрою допомогою потребуючим братам і сестрам, а передусім їхній молоді, яка вірна традиціям, хоче продуктивно працювати та рветься до світла науки, щоб згодом постояти за свою громаду й далеку, колись медом і молоком текучу країну їхніх батьків. На рідних землях лютий ворог винищив і дальше нищить мільйони українців, а в вільній Бразилії родини по-Божому закону з численним потомством хоч частинно рекомпензують велетенські демографічні втрати під червоною Москвою. „Козацькому роду немає переводу".

ЗУАДК помагає здійснити великий задум

Екзекутива ЗУАДК-у на початкову стадію проєкту створила Земельний Фонд для Бразилії в сумі 50,000 дол. З власних фондів вона призначила на цю ціль 20,000 долярів, що їх доповнив д-р М. Ценко сумою 10,000 дол., а індивідуальні жертводавці склали 7,500 дол. Цебто разом здепоновано на окремому конті 37,500 дол. На розгорнення праці Комітету ЗУАДК вислав йому 10,000 дол., а дальші дотації вплинуть після полагодження всіх правних формальностей.

Земельний Комітет закуповує землю для потребуючих хліборобів, які найдалі до десять років мусять сплатити затягнений довг, і щойно тоді стануть власниками ґрунту. Звернені гроші повертають до Земельного Фонду для дальшого закупу землі. Пересічно вистачає побільшити вжиткову площу хлібороба на 2 - 3 гектари, яких ціна разом вагається від 500 - 1,000 дол. (залежно від якости і положення ґрунту). У зв'язку з інфляцією ціна на землю зростає і тому треба спішитися зі закупами.

Все вказує на те, що вже в найближчому часі до Земельного Проєкту включиться знаменито зорганізована й винятково жертвенна Суспільна Служба Українців Канади. Сподіваємося теж, що з допомогою поспішать заможні українські громади Англії та Австралії і деякі матеріяльно краще ситуовані поселення в Південній Америці, як Параґвай і Арґентина.

Віримо, що Рада Світової Суспільної Служби при СКВУ своїм авторитетом та відповідальними закликами допоможе зреалізувати цей ґрандіозний плян ОО. Василіян і громадських організацій Бразилії.

Спільними силами збудуємо кріпкий бастіон українства в Південній Америці, який має всі завдатки стати авангардом українських поселень у вільному світі.

У ЗСА жертви слати на таку адресу: United Ukrainian American Relief Committee, Inc. Account: 01-09-003748. 1319 West Lindley Avenue Philadelphia, Pa., 19141.

Догми...

(Закінчення зі стор. 2)

хоче її признати, не хоче признати перед світом терору. Режим соромиться кулеметів на вулицях своїх міст, кулі яких вбивають власних громадян. Режим соромиться танків на вулицях своїх міст за мирного часу, списків книг, які заборонено читати.

Залишається ідеологія та її роля в історії, ідеологію належить шанувати — марксизм і ленінізм. Ця ідеологія скалічила і знівечила історичну дійсність, а з нею і людину. Перший раз вираз „ідеологія" було вжито 1796 року. Тоді під ідеологією розуміли вивчення ідей. Маркс під ідеологією розумів „надбудову", всі ідеологічні форми — юридичні, політичні, релігійні, художні і філософічні. Пізніше, головно під впливом Леніна, цей термін дістає теперішній характер і означає приналежність до певної доктрини, до ідеології. З того виведено похідні — ідеологічна єдність, ідеологічна праця, ідеологічна приналежність та ідеологічна боротьба. Марксизм створив термін „фашистська ідеологія", „католицька ідеологія". З того видно, що термінологія вживається неадекватно і він (термін) тратить своє лексичне значення. Таким чином ідеологія просякла у щоденне життя індустріяльної людини як спрощена заміна релігії та філософії і пропонує їй плитку раціональність. Світ і людина існують тільки завдяки ідеології, тільки в ній людина проявляє себе.

Ідеологія є безпечна, поки не проявляє соціяльну активність і не цікавиться шуканням істини. Історик-марксист нищить пам'ять, щоб забезпечити собі владу над будучністю, якої ніхто не знає — чи буде вона щасливою, чи ні. Зрештою, марксистів зовсім не обходить щастя людства. Вони хочуть тільки влади.

В МОСКВІ І ВАШІНҐТОНІ поширилися поголоски, що совєтські журналісти дістануть дозвіл на інтерв'ю з президентом ЗСА Роналдом Реґеном. Вашінґтон, кажуть політичні спостерігачі, дав до зрозуміння, що Президент погодиться на таке інтерв'ю, але Політбюро не спішиться давати форуму Реґенові перед листопадовою зустріччю в Женеві.